ОКР. БИБЛИОТЕКА Дел
В. ТЪРНОВО

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVII бр. 91 (1540) | В. Търново, събота, 29 юли 1961 г. | Цена 20 ст.

БУЗЛУДЖА ОЧАКВА ГОСТИ

Оживено е тия дни на старопланинския връх Бузлуджа. Новото панорамно шосе от връх Столетов е почти завършено. Белокаменни паметници издигат горда снага на историческите места. Националният парк „Бузлуджа" се очертава. Готова е и новата модерна туристическа хижа „Хаджи Димитър" (На снимката).

Бузлуджа очаква многобройни гости и се подготвя да ги посрещне.

И в нашия окръг много трудещи се се стягат на път за Бузлуджа, където ще бъдат на 5 и 6 август. Около 20 000 души от В. Търновски окръг ще се присъединят към десетки хилядите гости от цялата страна.

В същото време на много места се четат беседи, устроят се събрания, посветени на 70-годишнината от Бузлуджанския конгрес. Много пионери и средношколци посещават исторически места, изучават бойния път на Партията, изкачват Бузлуджа.

ПО-ГОЛЯМА ГЪВКАВОСТ В ТЪРГОВИЯТА!

Във връзка с ускореното икономическо развитие на нашата страна ролята на търговията значително нарастна. Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за понататъшното развитие на социалистическата търговия постави с още по-голяма острота въпроса за решително подобряване на търговията и максимално задоволяване на постоянно растящите нужди на населението. Това изисква по-голяма оперативност и гъвкавост в търговската мрежа.

Окръжният народен съвет, общинските народни съвети, Окръжното търговско предприятие, Окръжният кооперативен съюз и ръководствата на търговските организации набелязаха редица мерки за изпълнение на тези задачи. Вече са постигнати значителни успехи. Стокооборотът в окръга за първото полугодие в сравнение със същия период на миналата година нарастна с 33 892 000 лева. На населението са продадени в повече месни произведения, захарни изделия, млечни произведения, пресни зеленчуци и др. Подобри се вътрешният и външният вид на магазините. Построиха се и се обзаведоха нови търговски магазини във В. Търново, Джулюница, Върбовка, Масларево, Овча могила и др.

Но все още се допускат сериозни слабости в доставката на стоки. На много места търговията изостава от изискванията на задачите. Не се полагат системни грижи от изпълнителните комитети на общинските народни съвети, Окръжното търговско предприятие, Окръжния кооперативен съюз и ръководствата на търговските организации за своевременното зареждане на магазините със стоки от първа необходимост. Не се проявява гъвкавост от ръководствата за проучване нуждите на населението, за по-задълбоченото изготвяне на заявките. На много места липсват стоки, които се намират в складовете на Окръжното търговско предприятие. В търговската мрежа на дребно в с. Михалци липсваха над 60 вида стоки. Подобни случаи има и в селата Дъскот, Килифарево, Сухиндол, Овча могила, Елена, Свищов, Павликени.

Има случаи, когато не се изготвят заявки от потребителните кооперации, особено от Павликенския и Търновския райони, поради което населението се лишава от необходимите стоки. Не се взеха своевременно мерки от ръководството на Окръжното търговско предприятие и потребителните кооперации за задоволяване нуждите на населението със зеленчуци и плодове, особено в балканските райони.

За несвоевременното доставяне на стоките до търговската мрежа на дребно вина имат и оперативните отдели при Окръжното търговско предприятие и неговите поделения. Не се изучават и нуждите от Окръжно търговско предприятие, поради което се изготвят нереални заявки за някои стоки. Липсва оперативност и гъвкавост в ръководството на ОТП по разместването на стоките от един район на друг. В клона на ОТП — Елена имаше в големи количества конфитюри, докато в Павликенския район липсваха, но не се доставиха. Подобни случаи има и с други стоки.

Не се вземат предварителни мерки за подготовка на търговските организации и доставка на стоки, съобразно сезона. Така, например, в момента на пазара липсват бански костюми, детски сандали и други.

Не се полагат грижи и за разместването на стоките от един магазин в друг. В магазините на с. Михалци липсват сапове за мотики, малки столчета, а такива има в с. Лесичери, същата община.

Не се използуват всички резерви за изпълнението на плана за стокооборота, като налагане на работното време, съобразно сезона, организиране на разносна търговия, въвеждане на нови форми и др. Въпреки настъпването на летния сезон, което налагаше да се удължи работното време на сладкарниците за по-пълното задоволяване нуждите на населението, това не се извърши своевременно от търговските организации във В. Търново, Г. Оряховица и Елена. Допуска се безпричинно затваряне на магазините, например, в „Нармаг" — В. Търново, „Наркооп" — Елена и в някои потребителни кооперации. Не се осигурява дежурство на магазини в празнични дни. Въпреки разпореждането на Окръжния народен съвет за откриване на градините през летния сезон, този въпрос се подцени от някои общински народни съвети и потребителни кооперации.

Недостатъчно се внедряват новите форми на търговия, като магазини за самообслужване, открито излагане на стоките, продажба по предварителни поръчки и др.

Не се използуват достатъчно панаирите, сборовете, които спомагат значително за увеличение на стокооборота.

За допуснатите слабости в търговията вина имат и изпълнителните комитети на общинските народни съвети. Те не упражняват ефикасен контрол.

С оглед подобряване работата в търговията необходимо е общинските народни съвети, Окръжното търговско предприятие, Окръжният кооперативен съюз да контролират отблизо работата на търговските предприятия и да им оказват конкретна помощ за отстраняване на допуснатите слабости, за по-голяма оперативност и гъвкавост по доставката на стоките и използуването на всички резерви за обезпечаване изпълнението на плана за стокооборота.

Трябва да се полагат постоянни грижи за възпитанието на търговските кадри в дух на непримиримост към недостатъците, за непрестанно подобряване обслужването на трудещите се и подобряване състоянието на търговията в окръга.

Предпразнични успехи

ПРЕИЗПЪЛНЯВАТ ГОДИШНИЯ ПЛАН

Колективът на въгледувокисния цех при спиртна фабрика на Държавния завод за захар — Горна Оряховица с ръководител инж. Н. Шопкин изпълни годишния си план. До 27 юли при план 600 000 кг въгледвуокис, е произведен 602 000.

Работниците продължават да работят за по-високо преизпълнение.

Хубави железничарски дела

В чест на Деня на железничаря колективът на гара Ресен изпълни плана си за юли по тонаж с 9 дена предсрочно, а плана по натоварени вагони на 27 т. м. При план 4 700 тона оттук се отправиха 4 844. До края на месеца ще бъдат натоварени още 1 600 тона. При заплануванн 70 вагона с домати за износ през месеца, тяхното число достигна 98.

Гарата спечели за втори път тая година и съревнованието с гара Пордим, като изпълни шестмесечния си план по тонаж 116 на сто, по статично натоварване на ос 112 на сто, а по разтоварването 109 на сто. Само вчера оттук бяха натоварени 21 вагона — хубав предпразничен успех. С 4 часа е намален и престоят на вагоните.

По товарно-разтоварната дейност най-добри са работниците Стефан Михневски, Тотьо Каранванов и др., които изпълняват дневните си норми над 130 на сто.

Иван Нейков

* * *

До 22 юли изпълни плана си по натоварването на вагоните и колективът на гара Джулюница. Планът за местния престой е изпълнен 105 на сто, а за статичното натоварване на ос — 102 на сто.

Целият колектив се справя много добре с кампанията за износ на домати. Досега оттук са натоварени 400 вагона. Обработването вместо да се извършва от 22 работника, става с 15, без да се увреждa на качеството и без да се удължава престоя. Добри прояви имат Христо Кулов, Иван Вълков, Марин Николов и др.

Димитър Сахатчиев

Постижения на струнобетонци

На 25 юли смяна „Б" с бригадир Димитър Адамов от цеха за струнобетонни траверси на Завода за вибробетон в гр. Свищов, постави нов рекорд на цеха. За 6 часа тук бяха изработени 175 траверси, при норма 110. През този ден се проявиха работниците от вибромасите с отговорник Павел Расимов и декофристът Ахмед Мехмедов Абдилов.

Същия ден смяна „Г" постигна друг успех. Работниците дадоха 100 на сто качествено производство, без да допуснат брак.

Гроздобер в с. Обединение

Кооператорите от ТКЗС „Първи май" в с. Обединение започнаха беритба на грозде от сорта „Перла". Само от с. Обединение са набрани и продадени около 5 тона грозде. Селото има 32 декара грозде от сорта „Перла". В резултат на редовното ръсене с бордолезов разтвор лозите са напълно запазени.

Най-много грозде набра девета бригада с бригадир Георги Чайушлиев. Тя работи много добре и зае трето място в съревнованието.

В добро състояние са и лозята на останалите бригади. Това говори, че планът за доходите от грозде ще бъде изпълнен.

Й. Каранцалиев, дописник

ГОТОВИ ЗА КАМПАНИЯТА

Наближава гроздобер. Няма да мине месец и производствените площадки на свищовската винарска изба отново ще се оживят.

Грижливо се подготвя, така както се подготвя добър стопанин, колективът на ДСП „Винпром" — Свищов. Всички ремонти са извършени в определения срок. Амбалажът е вече доставен. При план 8 милиона литра вино, предприятието има подготвени резервоари за 12 милиона. Със строителството на новата винарска изба бе ликвидиран недостигът на резервоари. Модерната дифузионна система и спиртна колона на новата изба ще спомогнат за увеличаване процента на алкохола, извличан от гроздето. Освен това предприятието ще произвежда винен дестилат — 65-процентов алкохол — един от най-скъпите продукти на винарската промишленост.

Но и сега, когато гроздето още не е узряло, колективът на ДСП „Винпром" — Свищов не бездействува. В складовете непрекъснато постъпват големи количества летни плодове, особено джанки. При план 65 тона, предприятието е преработило досега 175 тона плодове, от които е получило 11 хиляди литра ракия.

Н. Милчев, дописник

ПЪРВЕНЦИ МЕХАНИЗАТОРИ

КЪМ 27 ЮЛИ

В дълбоката оран

1. **Георги Русев** от МТС — Горна Оряховица, изорал в с. Мерданя 1 540 декара;

2. **Костадин Камбуров** от МТС — Полски Тръмбеш, изорал в с. Полски Тръмбеш 1 200 декара;

3. **Илия Илиев** от МТС — Ресен, изорал в с. Водолей 940 декара;

4. **Трифон Вачев** от МТС — Павликени, изорал в с. Михалци 820 декара.

и във вършитбата

1. **Илия Маринов** от МТС — Полски Тръмбеш, овършал в с. Полски Сеновец 350 тона зърно.

Из Съветския съюз

ПРЕД XXII КОНГРЕС НА КПСС В ЛЕНИНГРАДСКИ ПРЕДПРИЯТИЯ

ЛЕНИНГРАД. — Опитно-конструкторското бюро в завода „Геологоразведка" при Министерството на геологията и охраната на недрата на СССР се занимава с разработката и усвояването на геофизическа апаратура за търсене на полезни изкопаеми.

Съревновавайки се в чест на XXII конгрес на КПСС, колективът успешно изпълнява производствения си план. В числото на първенците е шлосерът-механик, бивш моряк-балтиец, командир на катер, Анатолий Владимирович Калугин. Той е отличен специалист, носител на няколко бойни отличия, член на бригада, борещa се за званието „Бригада за комунистически труд".

С фотоапарата го заварихме, когато сглобяваше магниточувствителния блок за аеромагнитометър

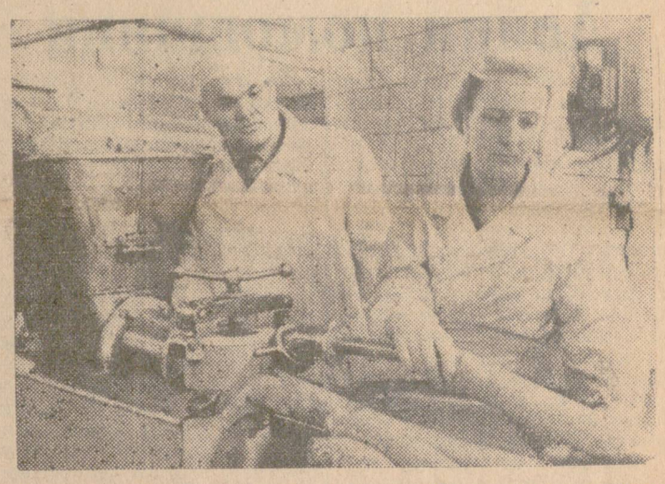

С нови изобретения посреща конгреса на Партията старият производственик от 2-ри колбасен завод И. А. Неведомски. Той възглавява експерименталната група за изготвяне на нова техника.

На своя сметна Неведомски има вече десетки приспособления и автомати. В техния брой са шприц-дозаторите за всички сортове и всякакви видове колбаси с производителност над 8 тона на час. Полуавтоматите за шприцоване, дозиране и превиване на кремвирши произвеждат до 200 парчета в минута.

На снимката вие виждате стария новатор с бригадирката на бригада за комунистически труд К. Пучкова, когато изпитват новия шприц-дозатор за всички сортове колбаси.

Във всички ленинградски предприятия и заводи се разгаря мощно социалистическо предконгресно съревнование за технически прогрес, за висока производителност на труда и най-добро качество.

А. П. БАХАРЕВ

наш фотокореспондент от Ленинград

БЕЗПОКОИСТВОТО НЕ Е ПРЕМАХНАТО

Тази година в окръга трябва да се напоят 487 596 декара пролетни културн. До 27 юли обаче са напоени само 334 226 даа или това прави 68 на сто. Като се има предвид, че остава малко време, благоприятно за напояване, постигнатото не задоволява.

От друга страна прирастът на напоените декари е малък. Това тревожи, защото все още не се напоява с пълни сили. Ето няколко примера. От 64 483 декара царевица досега са напоени 40 569 декара или 62.9 на сто. В последните два дена в окръга са напоени само 1 170 декара царевица. Не е по-дооро положението и със захарното цвекло. В последните два дена са напоени 3 357 декара, 1 752 декара люцерна.

Разбира се, има кооперативни стопанства, които могат и служат за пример. В Павликенското стопанство вече напояват за трети път захарното цвекло и за втори — царевицата. Добри резултати има и Върбовка.

Не навсякъде е така. В Алековското стопанство от 3 950 декара царевица са напоени само 220 декара, от 2,079 люцерна, само 240 декара. Незадоволителни резултати имат кооперативите в Лясковец, Драганово, Поликранище и други.

Съвсем малко време остава. Напояването ще бъде благоприятно до средата на август, това ще рече, че сега трябва да се напрегнат всички сили, да се използува техниката, водата. Темпото, с което се полива сега, съвсем не е достатъчно и не премахва безпокойството, че вода ще остане, а културите няма да бъдат напоени.

НАШИЯТ РЕПОРТЯН

ПРИ СТРОИТЕЛИТЕ ОТ БРИГАДАТА НА МИЛАН МИЛАНОВ

Близо 400 000 тухли на година минават през ръцете на хората на Милан Миланов, ръководител на строителна бригада към стройрайон — В. Търново. Но тия ръце на помургавелите от ветровете и слънцето хора са свикнали и с любов наместват всяко червено късче вкаменена пръст, която послушно ляга на хоросановата постелка.

Така е всеки ден. Вгледаш ли се в лицата на тия хора, ще видиш дълбочината на простора, ще почувствуваш добротата и скромността на българина, ще прочетеш амбицията му.

Колко слънчеви сгради са построили тия ръце! Колко трепет са усетили, когато напускат едно място и се преместват на друго! Това не знаят ония, които идват след тях, за да се поселят под новия покрив, на чийто гръб като за песен са почуквали чуковетата на всяка педя.

37-годишният бригадир на комплексната строителна бригада с хората си сега работи едновременно на три места — на сградата на лекарствено-снабдителната база, детските ясли и сградостроителната школа, на които грубите строителни работи вече са привършени. И трите обекта ще бъдат предадени преди срока. Такава е думата на строителите.

— Щом завърши втората плоча, — говори бригадирът за лекарствената снабдителна база, — пускаме мазачите в сутерена. Излизат те, идват мозайкаджиите. . .

Погледът на бригадира се рейва към покрива, където се подготвя мястото за върхните панели и, видимо успокоен, пак заговаря:

— Добри са хората ми, няма какво. Ради Христов, Димитър Тодоров, Димитър Петров, Петко Димитров са ударници. Цялата бригада беше наградена с парична сума, когато ни бе присъдено званието „Бригада за образцов социалистически труд", а най-младия ни строител Недьо Йорданов, който е ученик във Вечерната гимназия, пращахме и на националното съвещание на младите строители-монтажници.

Здрава е Милановата бригада. Сега строителите поеха и задължение да се учат да работят и живеят по комунистически. Ще успеят да извоюват и новото по-високо звание „Бригада за комунистически труд", защото това е първата бригада в окръга, която заработи по акордния начин и не познава некачествена работа. Тук дневните норми се изпълняват 130—140 на сто, и са икономисани 15 000 тухли, 3 кубически метра дървен материал и над един куб. м варов разтвор, само на лекарствената база. И по трите обекта, на които работят тия строители, няма да се види нещо не на място. Привърши ли се даден етаж, всичко се подрежда, а варовите отпадъци се пресяват за ново използуване. Сутрин за десетина минути майсторите ще насядат пред бараката за инструменти в двора, ще чуят от бригадира какво-що имат да вършат през деня и поемат.

— Ето, днес се наложи да задържим повечко хора тук, за тухлена зидария и изливане на бетон. Трябва. Уре и това звено може да отиде на каменната зидария за площадката на детските ясли. Разбираме се добре. И спори.

Илия МОСОВ

Разпространението на челния опит — сърцевина на съревнованието

На разпространението на челния наш и съветски опит местният съвет на профсъюзите в Горна Оряховица гледа, като задача с изключително голям резерв за повишаване производителността на труда.

По-голяма част от предприятията в града — ДЗЗ, ДИП „Рекорд", Промкомбината, Локомотивно депо, гара Горна Оряховица — разпределителна — бележат успех в изучаването, обобщаването и внедряването на положителния опит.

Стопанското и профсъюзното ръководство на ДЗЗ, под ръководството на заводския партиен комитет, работят дружно в това направление. Към въпросите на производственото ежедневие, грижата към хората, подобряването и пълното използуване на наличната техника те проявяват отзивчивост и разбиране. За първенците от производството полагат особени грижи. Освен в курсовете за квалификация, те са включени и в политико-просветни форми, в школи за изучаване и предаване на техния опит. Особено инициативни са цеховите председатели Младен Антонов и Вербинка Йовчева. Първенците от тези предприятия четат художествена и техническа литература, доставена им от профсъюзните библиотеки и са редовни слушатели на единните лектории.

В ДИП „Рекорд", с помощта на Научно-техническото дружество, се изгради методическо бюро в помощ на курсовете за квалификация. Тъкачката Стефка Радославова преди завършването на курса през м. февруари т. г. изпълняваше плана си по обем 89 на сто, а по качество 93 на сто. Сега тя заработи значително по-добре. Производствения си план изпълнява 104 на сто. Освен това тук от началото на годината досега са проведени 4 научно-технически конференции.

Широка популярност и топъл прием сред колективите в града намери движението за комунистически труд. Чрез него ние сполучливо съчетаваме производствената с политико-възпитателната работа в низовите звена. Дружна е работата на бригадира и профгруповия организатор в тия бригади. Нашата задача сега е да подобряваме непрестанно тяхната дейност, за да може бригадите да изпълняват условията за извоюване на високото звание.

По почина на старши машиниста от Локомотивното депо Кирил Христов — лауреат на Димитровска награда, за недопускане на авариен ремонт между две планови поправки на локомотива се включиха над 40 локомотивни бригади от различни серии. Във вагоно-ремонтно депо успешно се внедрява опитът на съветските вагонници от Лвов. Има успехи и по почина на в. „Работническо дело".

Въпреки видимите на пръв поглед успехи, на много места новите почини се разгласяват шумно, без да се създава нужната плановост, условия и система за тяхното внедряване. За бравят се установените в нашата практика резултатни форми, като школите и конференциите с първенците, срещите за обмяна на положителния производствен и организационен опит. Освен това няма своевременна отчетност на постиженията на отделните първенци, бригади и работнически колективи. Изхождайки от това, МСПС в навечерието на Първи май подготви грижливо и с помощта на Градския комитет на БКП организира в ДИП „Рекорд" общоградска среща за обмяна на опита на това предприятие във воденето на конкретна нагледна агитация, тясно свързана с високата трудова производителност. Участниците в срещата приеха условия за водене на съревнование в чест на 17-годишнината от Девети септември, като на колективите първенци местният съвет на профсъюзите и Градският народен съвет определят три парични награди.

Голяма част от нашите предприятия са в съревнование със сродни на тях от окръга. Според тези договори съревнованието се отчита на общоработнически събрания или конференции в края на тримесечията. Това обаче не се върши редовно. Освен това в много случаи то става инцидентно, има туристически характер, което е неправилно.

Към първенците в производството нашите профсъюзни и стопански ръководства съсредоточават своето внимание само на работното място. Това, разбира се, е необходимо. Само такова внимание обаче е недостатъчно. Необходимо е то да се разшири и извън предприятието. Непосредствено оказаното внимание в деня на високи трудови постижения, крупно рационализаторско предложение или резултатно завършена школа, сказват своето огромно въздействие. Към топло, сърдечно другарско чувство към първенците и новаторите в производството се стремим да привикнем нашите профкомитети. Но и досега почетните книги толкова, доколкото се намират в предприятията, са покрити с прах.

Много често новите почини се приемат от работниците с голям ентусиазъм, бързо се разпространяват, а след известно време се забравят и някои от тях отпадат. Къде са причините за всичко това? Те се дължат на това, че се нарушават някои основни принципи при организацията и отчитането на съревнованието, формулирани от Ленин, а именно гласността, сравнимостта и възможността да се повтори практически положителният опит. Засега ударението при разпространяването на челния опит пада все още върху началния, агитационния момент.

За да може социалистическото съревнование да получи по-голям размах, необходимо е да се класифицира положителният опит на новаторите по отрасли и видове производства. Това значи всяка професия или вид производство да прилага този нов почин, който е най-характерен за нея и от който ще има най-добри икономически изгоди. Наред с това към целите, които поставя съревнованието като общонародно дело, отчетение трябва да имат не само партийните и профсъюзните, но и стопанските органи. Ръководството на ГТП „Градска търговия", например, се въздържа да заведе на стопанска сметка поне няколко магазини и след известно време да разпространи опита им.

Ние сме задължени да организираме по-често обмяната на положителния опит. Това обаче засега не вършим достатъчно и резултатно. Наша задача е челният производствен опит да стане практика на целите трудови колективи.

Дичо ТОНЕВ
председател на местния съвет на профсъюзите

чрез Обществената редакция на в. „Борба" в Г. Оряховица

Партийната група помага

В градинарската бригада, която работи в трета зеленчукова градина в с. Червена при кооперативното стопанство с. Овча могила, е изградена партийна група от 7 комунисти, с отговорник Мария Христова.

Преди известно време приемчици на ОТП — Свищов върнаха обратно 2 камиона домати за износ, защото не отговарят на стандарта. Партийната група веднага се събра. На другия ден в зеленчуковата градина се състоя съвещание, на което при съствуваха всички градинари. Заместник-председателят на стопанството Васил Ненков обясни какви загуби понася ТКЗС от недоглеждането при сортиране на доматите.

Комунистите приеха партийни поръчения за подобрение на работата. Сега беритбата и сортирането на доматите се извършва много по-качествено. Получиха се и поздравления от ОТП — Свищов за доброкачествената стока.

П. Панчев, дописник

Повече животни в личните домакинства

На Пленума на ЦК на БКП по въпросите на селското стопанство се обърна внимание да се увеличи животновъдството в личните стопанства на кооператорите.

Стопанството в Овча могила, макар да е от най-старите ТКЗС в окръга, изостава в това отношение, за което напоследък беше остро критикувано във в. „Работническо дело". В селото в момента само 7 кооператори отглеждат крави, а биволици нито един.

До края на 1965 година в района на нашата община животните в личните стопанства на кооператорите ще се увеличат: крави и биволици от 7 на 400; овце от 2 581 на 5 000; свине от 1 320 на 1 500 бр; птици средно във всяко домакинство от 10 на 40.

Георгиев

ПРЕД 17-ГОДИШНИНАТА ОТ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

Той не се завърна

. . . Дойде дългоочакваният ден. Радиото съобщи така желаната вест — фашисткото правителство е свалено. През прозорците на полицейския участък надничат изплашени жандарми. Те знаят своите черни дела и сега се страхуват от народния гняв. Късно след обед полицаите заминават с влак към Горна Оряховица.

Площадът в с. Стражица е изпълнен с народ. Хората дават воля на радостта от победата и на накипялата в гърдите им омраза към фашистите. На балкона на банката излизат членовете на комитета на Отечествения фронт. Старият комунист и ятак бай Михал обявява свалянето на фашистката власт в селото. Многолюдного множество на площада ликува. С бурни възгласи „Долу фашизма!" и „Да живее народната власт!" то одобрява пламенните речи на членовете на комитета на Отечествения фронт.

Минават дни. Хората се успокояват. Но в къщата на бай Пейко е тревожно. Синът му — партизанинът Владо, не се завръща. . .

x x x

— Другари! Оставете ме! Защо да загивате заради мене! Нали виждате, че съм без крака?

— По-тихо бе, Владо! Нищо ти няма. Краката ще оздравеят — отговарят с уморени гласове партизаните.

Цяла нощ трима души го носят в една черга. Те често спират, ослушват се, провират се през гъстата гора. Предния ден злодей -полицай изпразва автомата си във Владо. Куршумите поразяват глезените и на двата му крака.

След като се измъкват от полицейския кордон, трима остават Владо под едно крушево дърво в близката до гората люцернова нива. Те му казват, че отиват да установят връзка с ятаците от Камен, а на другата вечер ще се върнат да го вземат.

Владо остава с манлихерова пушка, малък пистолет и около двадесетина патрони. Храната му е със сух хляб, няколко пресни стъбла чесън и шепа зелени диви сливи.

Предаден от циганин-пастир, към 4 часа след обед той е обграден от полицаи.

— Хей момче!. . . Я се предай! Ти не можеш да избягаш! Ще те лекуваме. Живота ти гарантираме...

Силен гърмеж заглушава последните думи на врага и той пада убит. Останалите се пръскат като пилци назад.

Започва тежък неравен бой. Владо стреля пестеливо, но винаги точно. Убива още един полицай. Но патроните се привършват. Бива ранен и в корема. Остават последните два патрона. Спира да стреля. Уверени, че е мъртъв, полицаите, като ято лешояди, се затичват към крушата. Точният изстрел на Владо поваля друг враг. Останалите залягат на около 50 метра от него.

— Момче! Докато не е късно предай се! . . . Защо да те погубваме! Отредът ви е разбит. Всички са хванати.

Отредът не е разбит! Той е жив . . . Хората ще оценят нашата борба. С нас е целият народ Свободата е близо! — с последни сили извиква Владо.

— Мръсно куче! С тебе ли ще се занимаваме цял ден. Ако ти е мил животът, предай се по-скоро. Иначе, ей сега ще те убием. . . — извиква полицейският началник.

— Гадове! Ремсистът не се предава жив в ръцете на палачи! Животът ми е по-скъп, но го отдавам за щастието на тези, които ще живеят след мене. А за вас наближава последният час. Да живее Партията! Смърт на фашизма!

Глух гърмеж отеква откъм крушата. Полицаите заравят глави в земята. Минава известно време. Те скачат и се втурват към дървото. . .

Владо лежи по гръб, облегнат на дънера. От разбитата му уста се стича алена кръв. Наоколо разхвърляни гилзи, празна торба, пистолет, окървавени парчета от риза. В ръцете си стиска още димящото дуло на пушката.

Полицаите не смеят да го пипнат. И мъртъв той е страшен за тях. В ушите им звучат последните му думи. . .

. . . Седемнадесет години Владо — Иван Пейков Куров — не се завръща между хората, за щастието на които даде своя млад живот. Но той е винаги с нас. В чест на славната дата ние, живите, се кълнем да пазим като зеницата на очите си делото, за което той и хилядите като него паднаха в тежката и неравна борба.

майор **Лазар РАЧЕВ**

ИЗ ПОСЛЕДНАТА ПОЩА

Расте движението за комунистически труд

На срещата с майсторите на високи добиви царевица от стопанството в Павликени, състояла се на 16 март, стана звеноводката Руска Радева и заяви:

— Ние също ще се борим за званието „Звено за образцов социалистически труд". Желаем да си премерим силите със звеното на Йорданка Маринова.

Тази решителност идваше от това, че Руска познава другарите си, с които работи.

За 1959 и 1960 година нейното звено бе първенец в бригадата. И ето, тази година през най-усилните дни по прибирането на реколтата червеното преходно знаме се вее сутрин и вечер на тяхната каруца.

В звеното работят задружно 11 жени и двама мъже, помагат си като братя и сестри.

Наложи се да отсъствуват две от кооператорките по болест. Но техните другарки не изостанаха в работата. Прекопаха четири пъти цвеклото. Добре подредени са царевицата и слънчогледа.

И бригадирът е доволен от работата на звеното. Жените са така работливи, дисциплинирани.

Сега Рускиното звено се подготвя да заслужи още по-високото звание „Звено за комунистически труд".

Д. МИНКОВА
редактор на многотиражката „Комунистически устрем" — Павликени

Вестникът помага

В бр. 76 критикувахме ресторант—пивницата в с. Арбанаси, където не винаги има хляб и храна. От ГТП „Наркооп" Велико Търново ни пишат: „Изнесеното във вестника напълно отговаря на истината. На магазинерите, които са главни виновници в случая, е обърнато внимание, като са наказани с последно предупреждение.

ИЗ ПАРТИЙНАТА ПРАКТИКА

Дейни помощници

В партийните организации от района на Общинския комитет на БКП в с. Полски Сеновец вече втора година работят комисии за партиен контрол.

Като обобщи опита от работата през миналата година, Общинският партиен комитет подпомогна първичните партийни организации към ТКЗС да изградят общо девет комисии: в Полски Сеновец — по качеството на работата, икономия на фонд „Работна заплата" и другите разходи и по животновъдството; в с. Сашево — две комисии: по мелиоративното строителство и животновъдството; в с. Куцина — за образцово прилагане на агротехническите мероприятия при отглеждане на културите и осигуряване фуражна база за животните; в с. Градина — комисия по опазване кооперативната собственост и качеството на работата.

Изграждането, утвърждаването и активизирането на тези комисии бе доста трудна задача, особено в началото на миналата година. Организирано бе съвещание за обмяна на опит, подробно бяха разяснени основните задачи, дадоха се конкретни практически указания. А на онези отговорници, които не проявяват интерес към изпълнението на поставените задачи, се наложи да се потърси сметка. Партийните бюра в Сашево, Градина и Полски Сеновец подготвиха специални тетрадки по образец, предназначени за партийните комисии.

Настъпи оживление. Организирани бяха проверки и задълбочено се анализираха резултатите от направените предложения. Комисиите добиха опит и сега може да се отчете, че те вземат дейно участие в работата по изпълнение на обещанията и въобще в работата на стопанството.

Похвална дейност развива комисията за партиен контрол с отговорник Георги Стаматов — с. П. Сеновец. Стопанството има каменна кариера, от която годишно се изваждат по 15—20 000 куб. метра камъни. Тъй като работният процес не бе механизиран, производителността на труда беше много ниска, а себестойността на материалите доста висока.

Комисията извърши проверка и установи, че ако покривната пръст се изрива с булдозер, работата ще се ускори, разходите ще се намалят. Това предложение беше разгледано на партийно събрание и прието като целесъобразно. Управителният съвет на ТКЗС го приложи. Годишният икономически ефект от него надминава 16 000 лева.

Същата комисия откри, че в четири склада се държат струпани много бракувани волски коли. Ред години стопанството плаща 2 400 лв наем. По предложение на комисията тези коли са извадени от складовете, годните части са предадени за повторна употреба, а наем не се плаща повече.

Добре работи и комисията по мелиоративното строителство в с. Сашево, но дейността на комисиите в с. Градина (по опазване на кооперативната собственост), в с. Сашево и Куцина (по животновъдството) и други, е все още незадоволителна.

С цел да се подобри и активизира дейността на всички комисии за партиен контрол, Общинският партиен комитет предвижда в края на месец септември тази година да свика съвещание за обмяна на опит. Съвещанието ще се проведе в с. Градина.

П. ПЕТРОВ
секретар на Общинския партиен комитет

Ц. ЦАНКОВ
редактор на многотиражката

Републиканският радиолюбителски първенец за 1961 год. пионерката Лилия Калушкова и Алфея Димитрова в радиоклуба на ДОСО — Търново установяват двустранна радиовръзка.
Снимка: **Ив. Воденичаров**

Ганчо Кесерката

ПОВЕСТ ОТ ЦАНИ ГИНЧЕВ

56)

— Кога се приближат къде Балтей ще стане явно — разправяше четвърти.

Но конете не се спираха, защото циганчетата биеха колкото имаха сила с камшиците и конете препускаха без юзди. Така правеха в онова време кушии с юрюците коне — те право на гласа на тъпана тичаха.

Като дойдоха до Балтей, взеха да се виждат по-добре. Хаковете само плискаха ръце и викаха: „Ето ги идат, ето ги идат!" — Тях толкова не ги интересуваше — кой ще спечели баса, колкото самото препускане на конете. И „Ето идат! Ето дойдоха!" — се продължаваше постоянно от сарая.

Като преминаха дълбокия път на Балтей и излязоха къде голямата равнина, забеляза се, че единът кон взе да поостава.

— Надмина черният — викаха едни.

— Не е белли — са обаждаха други.

— Пак го стигна — крещяха трети.

— Хъ, хъ черният надминава!. . .

— Ето, ето, ето! Хъ хъ! Ще го надмине сивият. . .

— Черният взе преднина момчета! — викаше Куршум Кестиренът. — И не може го стигна вече сивият. . .

Стоканите не гледаха толкова конете, колкото обръщаха внимание на думите на зрителите и щом кажеха: „Надмина черният", на Куру-джигеря му светваше лицето, а на Иланджика побледняваше. А щом извикваха „Надмина сивият!" правеше противното. С всяко викане и лицата на стопаните се променяха като кожата на хамелиона.

— Надмина, надмина! Е, вече надмина — викаха всички за черния кон на Мъстъна и действително той беше оставил сивия на сто разкрача подире си и запенен, със светнали като въглени очи и отворени ноздри, стигна до тъпаните, но не се спря, а отиде още напред и като се подвре под голямата черница, под ниските клони, циганите писнаха: „Девла, Девла!. . . Девла. . ."

Циганчето, което яздеше коня, остана на клона провиснало. . . След няколко секунди достигна и сивият, запъхтян. Той се спря при тъпаните, които вече спряха да гърмят. Очите на всички се обърнаха към черницата. Циганите се завтекоха с плач да видят разкъсано ли е циганчето. Циганките тичаха от село към него гологлави и пищяха, но щом стигнаха при него, един циганин го улови за краката и го сне от клоните — нищо не му беше, само трепереше като лист, беше бледнозелено като зелен пъпеш. . . и лицето му одрано от тънките клони на черницата. Циганките го наобиколиха, гледаха го в очите, плюеха му в пазвата. Някои го гладеха по голата глава и: „Вай, аман Девла!" — се повтаряше постоянно.

Конят уплашен от боя и вика на циганчето, като направи една кушия, се завърна къде стопана си, който се беше отделил от зрителите и го мамеше. Но когато мина край циганчето, конят го загледа и захриптя уплашено, като че е бил на гърба му някой индийски тигър[1]).

При всичко, че циганчето претърпя такова премеждие, циганите го заведоха при зрителите за бакшиш. Всички гости го дариха по нещо, а стопанинът на коня му даде един алтълък и го запита, как се отърва да не го повлече конят под клоните, да го разкъса.

— Аз и други път съм пащал такова нещо — рече циганчето с трепкав глас. — Разкрачих се и щом допрях до дребните клони, улових се и конят се изхлузи изпод мене. Тоя кон е нъравист и трябваше да ми обадите. . .

— Ами ако го бяхме свързали с ремъци, както казваха някои — проговори Бекир баба — отиваше тантуна. . . Щяха да му се провлекат червата по коня и нищо повече. Аз съм виждал у Добруджата такива случаи: едно татарче в дама го завлече и го скъса у горния праг. . . Добре, че не дадоха да ги вържем. Тия кушии аслъ рядко минават без премеждия. . . Може да не му е бил дошъл още еджеля. . . Вай завала ченгеджик. . . Я го гледай, още трепери!

— Е, ще трепери — каза една циганка — ами шега ли е? На косъм му се задържа живота, заваляйката.

— Е, Иланджик! — извика Демир-дишлията — Няма как во, ще купуваш цял пусат. Всинца сме свидетели. . .

— Аз от баса си не се връщам: надмина ми коня, ще му купя.

— От мене пък един даавет искайте. На колибата ми, къде свършването на тоя месец — от мене го вземете.

— Чухте ли, агалар — извика Куршум-кестиренът — даавет имаме.

— Чухме — рече Хадър бей — ами хайде да си вървим, че стана късно.

Мусафирите на Рашид бея си тръгнаха къде сарая, а двамата стопани на конете вървяха подире им и си водеха конете, които бяха вир-вода. С тях вървяха циганите и циганчетата, които се надяваха да им дадат на тръгване още нещо.

Ханъмите, като видяха отгоре циганчето, че се загуби в черницата и не знаеха още, дали не е осакатено, надникваха над прозорците. Щом го видяха, че върви с циганите, извикаха: „Нищо му не е — ето го где върви!. . ." И се успокоиха, защото, когато се изгуби в клоните на черницата, и те изпищяха. . . Гостите се качиха в новия сарай, а ханъмите вече се готвеха за път. Една волска кола с един геранчанин, българин, замина напред с ятата и всичко, що беше приготвено за път.

След малко серемите, кочиите и талигите заминаха из селото къде турския път, а след тях излязоха и всичките аги и бееве на коне. И пищовите запукаха. . .

Като достигнаха къде Слатина, Джевдет, Дели Мехмед-Али, Куршум-кестиренът, Челеби Мустафа, Генч-пехливанът, Куру-джигерът, Мъстъна, Телкеджи Юмер и Алиш Съръ-Иланджикът се отбиха от пътя къде големия кладенец. Те уловиха поляните и трънака, нагоре, къде Зайков кладенец — с хрътките и копоите за зайци, като казаха на дружината, че ще ги чакат къде голямата чешма в Костимел. Серемите задрънчаха и след тях вървеше останалата дружина. Най-после се изгубиха в тесния дълбок път къде ръта. . .

Под голямата чешма, между главния път, дола и долчината, през която течеше в сухо време само водата от изобилната голяма чешма, а в дъждовно — пороят отгоре, който се събираше от Арбанашкото бърдо, Шемши бей, мюфтията, имаше лозе и голяма колиба, което беше обградено с едри овошки, върба и орехи, а около колибата — с гъсти вишни, мушмули и дюли. До него, на изток, беше лозето на Рашид бея, тъй също обградено, с голяма колиба с маза. Слънцето се беше изправило на пладне, когато серемите се спряха при голямата чешма и ханъмите слязоха да пият вода със синджирлията и тас, да си мият ръцете и очите. Мъжете се отбиха на Рашидовото лозе, отседнаха конете и ги развождаха по моравата около хубавата колиба. Колата с ястието беше пристигнала наскоро. Шемшиевата колиба беше отредена за харемите, а Рашидовата — за мъжете. След малко дърветата взеха да се олюляват от люлките, които бяха вързани за полегатите им клони. И песните екнаха и се отекваха от двете страни в стените на Костимелската разкошна долина.

Ловците, вместо да дойдат по-рано, окъсняха и дойдоха след четвърт час с пет заяка заклани и едно малко живо, което, щом отседнаха конете си, изпроводиха на ханъмите.

Ахчията и слугите със слугините бяха сложили на чардаците пред колибите, и пладнуването се захвана. . . Подир яденето старите си подремнаха, а младите обиколиха някои колиби, гдето нямаше жени. Ханъмите се люляха, браха ластар, лозови листа за сърма и трендафил, от които имаше цели туфи около колибата на Мюфтията. След два часа серемите излязваха нагоре къде Шереметя, а подире им — и целият алай със зайците, провесени на конете, с които минаха Шереметя и влязоха в Търново с голям салтанат.

(Следва)

[1]) Такива коне, които нарочно минават под дърветата да свалят от гъсба си издачите, ги зовяха в онова време нърависти и на тях не ръжеха издачите, защото ги разкъсваха у дърветата.

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Днес на страницата:

☆ Комсомолският дълг я призова в Родопите

☆ Не посегна на чуждия часовник

☆ Комсомолската организация може да избави девойката.

☆ Двама от две поколения рамо до рамо

☆ Цяло голямо село с един магазин

☆ С рейдова бригада в Поликраищенската потребителна кооперация

☆ Младите строители и първите редици

Честна постъпка

Когато отивах на трудов ден в помощ на ТКЗС в с. Кесарево, загубих ръчния си часовник. След един ден часовникът бе намерен от редник Васил Димитров Георгиев, под. 90050-Д. Той е предал часовника веднага на командира си.

За честната постъпка на редника Васил Димитров Георгиев изказвам искрена благодарност

Илия Атанасов Армянов
с. Кесарево

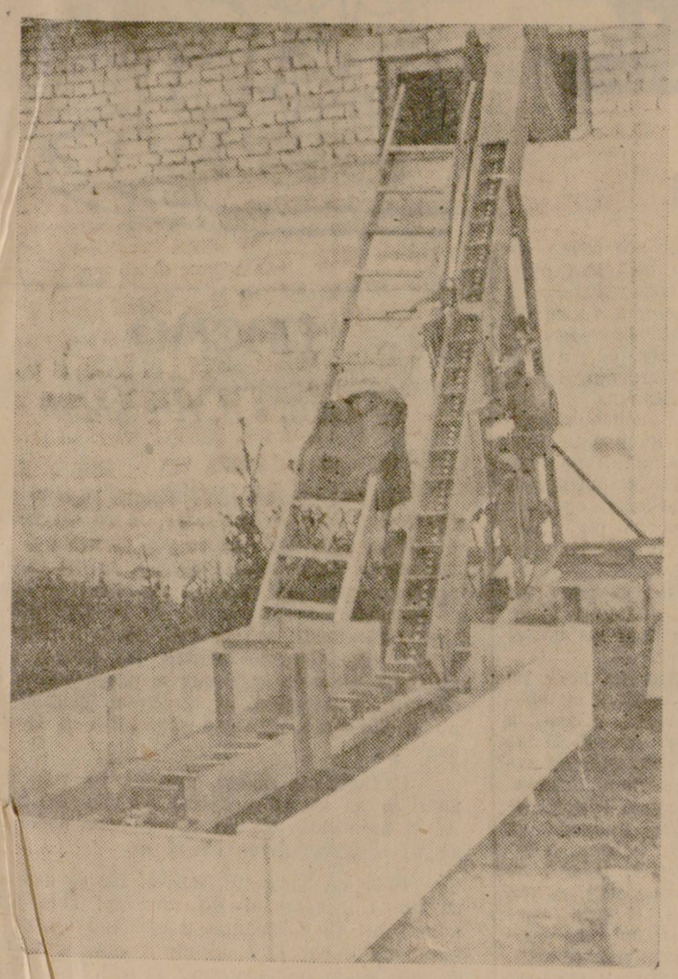

Зъботоварачът при кооперативното стопанство в с. Полски Сеновец сега се използува за вкарване на зърното в хамбара.

Снимки: **Ив. Ненов**

ВЯРВАЙ В ХОРАТА

В киносалона на с. Алеково е тихо. Всички с трепет следят съдбата на героинята от филма „Ребро Адамово". Тук е и Елка Любенова, нашата героиня. Последните кадри. . . Светлина. . .Всички стават и си тръгват.

— Елке, хайде! — подканва я приятелката й. — Да си вървим.

Елка е подпряла глава върху стола. Очите и са овлажнели. . . Филмът. . . Да, филмът. . .

* * *

Не би трябвало човек да бъде пророк, за да разбере, че в този филм Елка видя своята съдба. Да, своята съдба. „Къде да отида?" бе въпросът, който неотменно я преследваше, след като взе диплома за завършено средно образование. „Къде да отида?"

Реши — в Родопите. Нали този край имаше такава остра нужда от млади кадри, за да се възроди. През есента на 1960 година тя взе това решение.

* * *

Обед е. Есенното слънце целува земята. Горещината е необичайна. Но посрещачите в с. Телеш, Смоленски окръг, са много. Стоянка Дюнкова очаква своята приятелка Елка. Нали така й беше писала тя: „Пристигам в Родопите". Нейната приятелка от далечното северняшко село Алеково, В. Търновско — в Родопите. О, колко е хубаво!

Ето, прашната кола се задава. Спира.

— Елке!

— Стоянке!

Прегръщат се. Сякаш само то щастие е дошло.

О, би ли могла да забрави Елка оня есенен ден! Природата беше дивна. Сякаш не се страхуваше от настъпващата есен.

Не й се говореше. Искаше с очи да попие всичко. Може би е прав този, който е казал, че първото впечатление е най-хубаво. Може би е поет?. . . Тя се спря. Още отдалече се виждаше училището, което плува като бял кораб сред село Гьоврен. Самото село не е голямо — 100—150 къщи, накацали на хълма. Има електричество

Хората я посрещнаха неприветливо. „Навярно ме смятат за чужда", — помисли си тя.

Младата учителка се вълнуваше когато бе представена на директора М. Бановски

— Трудности ще има, но вие не трябва да се плашите.

Той бе първият, който я ободри

. . .Това беше началото на младата учителка, на младата дружинна ръководителка.

* * *

Будилникът я разбуди точно в 6.30 часа. Тя се разсъни бързо — днес и предстоеше първият учебен ден. Вълнуваше се като ученичка. Стана и едва сега огледа стаичката. Доста неугледна, но такива бяха условията. И после — сънци, притваряйки очи, тя дочу някакво неясно мърморене. Разбра — хазаите четяха вечерната си молитва.

Напразно очакваше да види, минавайки през училищния двор, променени деца с ученически шапки, престилки, чанти. Децата бяха грубо облечени, с цървули като възрастните. Не я поздравиха, защото навярно не я познаваха, а мълчаливо извръщаха глави.

. . .Първият учебен час. Спомни си филма . . . Героинята. . . Така — по-твърдо! И по-спокойно! В сърцето си почувствува приятна тревога. . .

— Добро утро, деца! — каза с вълнение заучените думи.

— Добро утро! — някак неуверено отвърнаха децата от нейния VII клас.

Елка трябваше да почне урока, защото беше закъсняла един месец. Преподаваше любимия си предмет — литература.

. . .И така — заредиха се часове след часове, в които младата учителка градеше другите, градеше и себе си. Едно момче — Кадир Шабанов — поглъщаше всяка нейна дума, следеше я с очи. Получаваше винаги отличен. Ако всички бяха такива!.. Но трудности имаше. Особено с правописа. Колко пъти стоеше до късно над техните тетрадки! Трудно им е. . . Но трябва. . .

А когато въвеждаха униформата? Трябваше да се убедят първо родителите, а след това — учениците. Сега те са спретнати и чисти. Колко е хубаво така!

Природата наоколо беше хубава. Но те не я виждаха. Елка направи с децата първия излет до красивите скали, където за пръв път проведе интересен пионерски сбор. Децата казаха:

— Другарко, искаме още.

Всичко това беше трън в очите на ходжата. През рамазана по цели дни той не разрешаваше на децата да хапнат нищо или да пият вода. Те бяха гладни, изморени, омърлушени. Успехът беше нисък. Точно сега — в края на II срок. Тя и директорът решиха, че сутрин трябва да дават на учениците храна и вода. Децата ги гледаха с благодарни очи. Но разгневеният ходжа думаше на техните майки:

— Тичайте, тичайте в училището! Оная даскалица трябва е! Нейна работа е това!

И разгневените, изморени от работа майки тръгваха.

— Вършиш грях, даскалице. Защо го направи? — в очите им, само те открити от фереджетата, блестяха мълнии.

— Идете си, идете си у вас! Това е за вашите деца.

Излишно беше да се убеждават тези наивно вярващи хора в ползата от това. Може би те сами щяха да видят, че са били заблуждавани.

Хората ще и повярват! Да, ще й повярват!

* * *

И хората й повярваха. Избрана бе в дружествения комитет на ДКМС. Инспекторът, пред когото трябваше да преживее същите Радини вълнения, които преподаваше от „Под игото", я похвали. Търсеха я хората за съвет. Дори веднаж я помолиха да превърже една рана.

. . .Пролет. Пролет е и в душата на Елка. Нейните бадемови очи поглъщат цялата свежест, която предлага пролетта в Родопите. Има защо да се радва. Миналата година само двама ученика отидоха да продължат образованието си. Тази година ще отидат повече.

Да, ще отидат!

* * *

Сега Елка е отново в родното си село Алеково. Приятелите и приятелките й не я оставят на мира.

— Разказвай! Разказвай!

И тя отново и отново с удоволствие им разказва за всичко, което е преживяла като учителка, за своите вълнения.

В тези летни дни, когато се води битката за хляба, Елка с жар помага на полето. Кооператорите често я молят да им прочете нещо от вестника, да им разясни това, което те не разбират. Обичат я . .

Но и Елка има свои грижи. Тя се готви усилено за приемни изпити. Мечтите я водят нататък.

Петър ПАРИЖКОВ

ПО МАТЕРИАЛИТЕ НА „БОРБА"

КОМСОМОЛЪТ ДА И ПОМОГНЕ!

Младите фиданки, брулени от вятъра, често пъти се изкривяват. Грижливият градинар ги изправя и завързва за здрав кол.

Зад стените на манастира духа злият вятър на религията. Той брули младата фиданка, превива я ниско до земята и не й дава покой.

Девойката, за която в „Борба" помести дописка, е само на петнадесет години. На толкова години хиляди младежи в нашето социалистическо Отечество започват гимназиалното си образование, други застават зад струга като занаятчийски ученици, трети учат в промишлено училище и се готвят да довършат сградата на комунизма. А тая млада нежна девойка е затворена зад дебелите стени на манастира, повтаря стократно някакви молитви и тъне в невежество.

Аз, като младежки ръководител, зная, че младият човек, като го подведеш, накъдето го насочиш, такъв ще стане.

Манастирът може да затъпи това младо момиче, да го осакати завинаги. Днес, когато първият човек летя в Космоса и техниката разкрива все по-нови и нови тайни на природата, комсомолската организация не бива да търпи това невинно момиче да се заблужда. Необходимо е да се срещнем с него, да го заведем на кино, да му дадем книги за прочит, да му обясним въпроса за развитието на природата. Няма съмнение, че то засега е заслепено до фанатизъм, но аз сам имах случай да накарам един послушник от манастира, с книга, кино обяснения да хвърли черната дреха.

Трябва да се действува бързо. Момичето трябва да дойде при нас в училище, в пансиона, на трудовия фронт, и оттам, вместо да тръгне пред някакъв несъществуващ господ, да се радва и твори заедно с цялото наше общество. Комсомолът трябва да постъпи като грижливия градинар.

Владимир Дим. Николов
Г. Оряховица

Майстори на изобилието

Не е голяма зеленчуковата градина в с. Дичин. Малко са и хората, които я обработват, които се грижат за нея. Но за кратко време опитният бригадир Борис Ангелов успя да организира здрав и сплотен колектив. И не напразно бригадата на бай Борис е винаги на първо място в Ресенското стопанство. Червеното знаме „Бригада първенец" постоянно се вее на покрива на навеса. Бай Борис често обича да се шегува: „Брей, не могат отне това знаме нито никюпчани, нито водолсйчани! Тъй ще избелее на сайванта."

При план за годината да наберат 5 000 кг шипки, градинарите вече са набрали 3 971 кг, 25 000 кг ранни домати, 3 500 кг зелен фасул и др.

М. Стефанова, дописничка

НА БЕЗПОЩАДНА БОРБА С НЕРЕДНОСТИТЕ В ТЪРГОВИЯТА И ОБЩЕСТВЕНОТО ХРАНЕНЕ

Слабости в потребителната кооперация

През последните години се разшири и укрепна търговската мрежа в района на с. Поликраище. Подобри се снабдяването на населението със стоки, прилагат се все повече и по-добре нови прогресивни форми на търгуване, значително се подобри културното обслужване.

Всичко това безспорно даде решителен тласък за по-доброто изпълнение на плана.

И все пак не всичко тук е в ред. За това най-добре говори фактът, че планът за първото шестмесечие по търговията на дребно потребителната кооперация изпълни 97,5 на сто. А възможности и условия за стопроцентово изпълнение имаше. Поради редица още допускани слабости от страна на отделни търговски работници, на цялото ръководство на потребителната кооперация, тези възможности не бяха използувани.

Така, например, в много магазини от района липсват стоки, които обаче се намират в складовете на Окръжното търговско предприятие — Горна Оряховица. За времето от 18 до 22 юли т. г. в манифактурния магазин в с. Поликраище с отговорник Йордан Попхристов липсваха чаршафи спалниплик от 125 лв и 110 лв, калъфки за възглавници с и без бродерия, цветни конци — 32/1 000, домашно тире, ангина розова, серж, пике джакардово и обикновено, някои номера спортни фланели с къс ръкав и др. Не е чудно, че планът на магазина за второто тримесечие е изпълнен едва 67,4 на сто. В магазина за бакалия с отговорник Стефка Байчева липсват: юфка без яйца, суха мая за сирене, сапун 52 процента, глицеринов сапун, бутилирани оцет, прах „Икономия", маргарини, конфитюри и др. Липсващи стоки се оказаха и в магазина за домашни потреби с отговорник Христо Сомов.

Такава е картината и в манифактурния магазин в с. Първомайци с отговорник Богданка Златева, където липсваха тире за чорапи, фитили за лампи № 5 и 8, комбинези без бродерия № 42 и 48 и бродерия № 46 и 48, кенарени платно, хавлиени кърпи от 50 лв, димитини кърпи, копчета, презрамки и др. Затова и тук планът за второто тримесечие е изпълнен 56,7 на сто вместо 88,8 на сто, колкото е графикът. Към тази дата справедливо недоволство изразяват първомайчани от работата на смесения магазин с отговорник Петър Кокалов, където липсваха много стоки от първа необходимост като ориз в начално състояние, солена риба, фасул, яйца, макарони, юфка, яйца, свинска мас, парафинови свещи и др. Липсващи стоки се оказаха и в другите магазини на селата на района, потребителната кооперация е срутено, Янтра и Първомайци.

Главна вина за това имат магазинерите, които не правят пълни заявки, ръководството на кооперацията, което не упражнява системен контрол за осигуряване на магазините със стоки, не полагат достатъчно грижи за раздвижването на някои видове стоки от един район в друг. Недостатъчно е рекламирането и популяризирането на новите стоки. Повечето от магазинерите не водят тетрадки за изучаване потребителското търсене, а други, като Стефанка Байчева, Тодор Военкинов, Петър Кокалов и др., ги водят нередовно, формално.

Съществена слабост допускат много магазинери, които не подреждат добре стоките, не ги излагат на видни места. Често са случаите, когато купувачите търсят някой вид стока, оглеждат рафтовете и си излизат. А същата стока я има в магазина, но не е изложена на показ. Разбъркано, по различни рафтове, из целия магазин са поставени стоките от памучния текстил, памучния и вълнения трикотаж в магазина на Богданка Златева от с. Първомайци I.

Сериозно е и нарушението на заповед № 170 за етикиране на всички стоки. Ръководството на кооперацията е подценило този важен въпрос.

Обявеното съревнование между отделни търговски работници от района на потребителната кооперация се води в много случаи формално.

Всички тези и други слабости ръководството на обединената кооперация с председател Милко Тодоранов, както и всички работници от търговията имат сили и възможности да преодолеят.

Затова нашата рейдова бригада дава следните препоръки

Да се анализира ежедневно изпълнението на плана по обекти, да се разкриват причините за неизпълнението на плана на изоставащите обекти и се набелязват своевременно мерки за влизане в график. Всички търговски работници трябва основно да разучат инструкцията за потребителското търсене на стоки от населението. Всеки магазинер да постави номенклатурите от задължителен асортимент минимум от стоки, а ръководството на кооперацията да упражнява системен контрол за правилното изготвяне на заявките, за да не се допускат стоки, които се намират в складовете на ОТП — Г. Оряховица да липсват по магазините. Да се внесе решителен прелом в етикирането на стоките, а също така отделянето на стоки от второ качество в отделни рафтове.

Проверката установи, че картината в общественото хранене бе също обезпокоителна. Към 20 юни планът бе изпълнен 87,9 на сто. Неизпълнението на плана идваше главно от редица неудачи в гостилницата и сладкарницата на с. Поликраище, а така също и поради неизпълнение плана по стокооборота в пивницата и павиньона в двора на ТКЗС в с. Янтра.

Отговорникът на гостилницата в Поликраище Марин Нейков и готвачът Димитър Пангелов допускаха много слабости в своята ежедневна работа. Така например те не изготвяха план-меню, не обозначаваха грамажа на порциите. Счетоводството на кооперацията бе задължило готвача със стойността на продуктите и надценката, но не проверяваше влагат ли се всички продукти съгласно рецептурника, поради което кебапчетата се калкулираха по 33 грама, вместо по 36 гр. В гостилницата се сервираше само един вид лимонада, а не два и 1 вид плодов сок.

Машината за сладолед в сладкарницата с отговорник Марин Удварев не бе пусната още в експлоатация, макар че в тези летни дни много кооператори търсят сладолед. Не винаги в сладкарницата се намираше и сода. Така бе и в останалите сладкарници на района.

Нашите препоръки и констатации ние доведохме до знанието на ръководството на потребителната кооперация.

Преди няколко дни кооперацията от с. Поликраище рапортува „Планът за общественото хранене за първото шестмесечие е изпълнен 101,8 на сто".

Това е добре! Проверката стресна ръководството и всички работници от общественото хранене, които направиха задълбочена оценка на своята досегаш на дейност.

Подобри се работата в общественото хранене в с. Поликраище и в останалите села от района.

РЕЙДОВА БРИГАДА:

Петър СЪБЕВ — н-к отдел при Окръжно търговско предприятие; **Ж. ЧЕРНЕВ** — н-к отдел при Окръжния кооперативен съюз; **Г. ГЕОРГИЕВ** — ст. инспектор при Окръжно търговско предприятие; **Цв. ГРИГОРОВ** — ст. инспектор при Окръжно търговско предприятие; **Тр. ГЕОРГИЕВ** — ст. счетоводител при Окръжно търговско предприятие; и **Кр. КРЪСТЕВ** — дописник.

Търговията не е в ред

Въпреки Постановлението за подобрение търговията в градовете и селата, в с. Мерданя все още има само един смесен магазин. В него се продават и хранителни продукти, и вар, и пимент, и тухли, и железария заедно. Щом магазинът е в ревизия, най-малко 4 дни е затворен. В най-напрегнатия сезон на полска работа магазинът също не работи.

Може ли едно село с около 1 700 жители да бъде оставено без продоволствие?

А когато работи, пак не всичко е в ред. Магазинът няма хладилник и магазинерът не може да продава кашкавал, пресни салами и други колбаси. Тези продукти се продават в магазините за обществено хранене и то с надбавка.

През пролетта хората малко дъски, с които щеше да се ремонтира едно окян и да се открие второ магазин. За него отдавна мечтае населението на село Мерданя, защото сега купуват продукти от с. Драгижево, Лясковец, Г. Оряховица. Време е ръководството на „Наркооп" — Лясковец да открие втори маг. Трябва да се помисли и за одобряване на асортимента. Да е какъв асортимент. Да се говори, когато за хиляди неща хората ходят в Драгижево? Трябва да се потърсят причините и да се отстранят нещата, което не подхожда на социалистическата търговия.

Станев

Нередности в Ялово

Повече от 15 дни смесеният магазин в село Ялово е затворен. Причината е, че магазинерът Любчо Владков е начетен.

В селото хората трябва да оставят работата си и да вървят по 8 км до Килифарево за да се снабдят с хляб и със стоки.

Докато след начетата ревизия магазинът е отворен за местното население, то щом по нещо на магазинера, то отваря и си взема необходимите му продукти.

Докога ще съществуват такива нередности?

Нева

ДВАМАТА ДРУГАРИ

И двамата са трактористи. Единият — Димитър Маринов, е млад, 25-годишен. Скоро става баща. Другият — бай Петър Желев — наближава 50-те. Младините си прекарал по чужди ниви и градини. С Митко започна да работи преди три години. Работата ги направи неразделни другари. А тяхната работа няма край.

Миналото лято двамата трактористи отгледаха квадратно-гнездово 450 декара царевица. Получиха 151 тона зърно при себестойност 0.40 лв килограма. И сега, щом се заговори за комплексна механизация, те се заловиха здраво за работа. Подготвиха добре почвата, наториха и времето за сеитба дойде. Митко е голям майстор на правите редове. Със сърце работи младият човек. 850 декара засяха квадратно-гнездово. Семената поникнаха, квадратите станаха идеални.

Заварихме двамата другари да окопават царевичния блок в местността „Пенковец".

— Елате да видите нашата царевица! — повика ни бригадирът бай Върбан.

Царевицата е станала едра, да й се ненагледаш.

— Блокът е 190 декара. Сутринта го започнахме, а сега Митко го довършва! — обяснява ни бай Върбан.

— Няма ли да го кръстосате?

— Няма. Три пъти досега сме окопавали все в две посоки. Сега зариваме, а браздите смятаме, ако се наложи, да ги използуваме за напояване.

През това време Митко завърши окопаването и се приближи до нас.

— Я да пресметнем колко растения ще има на декар — предложи бригадирът. — Квадратите са 70 на 70 см. Шахматно в гнездо — по 4 и две растения. 2 860 от декар — толкова излиза.

— Браво, бе! — учудиха се трактористите.

— И то само веднаж прежеждаха кооператорите. Останалото е работа ей на тези юнаци! — похвали ги бай Върбан.

Връщаме се назад, към село, с бай Петър.

— Млад е, — казва той за Митко, — но способен. Четири дипломи има — за тракторист, моторист, шофьор и монтьор. Такива като него цена нямат.

Така може да говори само истинският другар. Това другарство им помага много. Ето и сега те са първенци на станцията. Обещали са да изорат 12 хиляди декара мека оран. Няма съмнение, че те ще изпълнят обещаното. Такива хора не са свикнали да се излагат в работата. Първенството трудно се завоюва, но и трудно се загубва.

Стоян ЖЕКОВ

Комсомолците на строежа

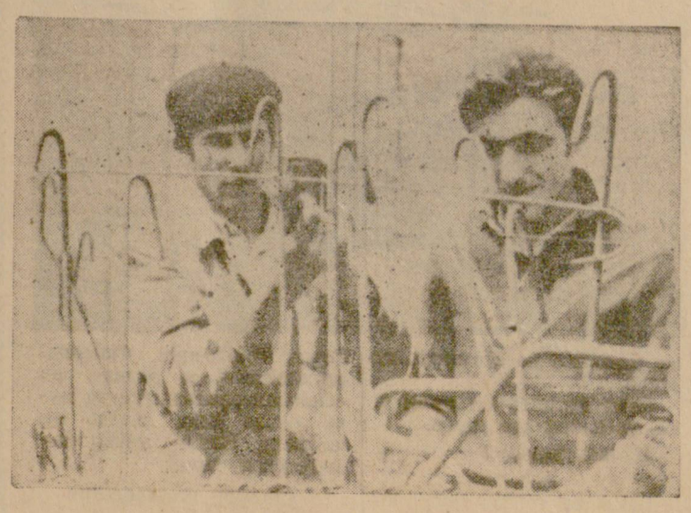

Една от най-добрите бригади на строежа на новата изба в ДПП „Винпром" гр. Лясковец е арматурната комсомолска бригада на Йордан Йорданов.

Тя се състои от 13 младежи, които вече са се прочули с добрата си работа през годините 1959 и 1960 г. на обектите „Панайот Цвикев", летовището, читалището и хотел-ресторанта в Лясковец. От месец септември м. г. бригадата работи на новата изба, която ще има 203 резервоара и капацитет 5 милиона литра.

Въпреки сложната работа по монтажа на арматурата на резервоарите, комсомолците работят с голямо старание и прецизност, като дават изключително добра работа и изпълняват трудовите си норми средно 145 на сто. Особено добре работят младежите Йордан Семчев, Коста Костов, Стоян Йорданов и Георги Марков.

Бригадата се бори за реализиране на икономии от бетонно желязо и поддържане в добър ред строителните площадки.

Снимка и текст: **Хр. Бонев**

СТАРА ПЕСЕН НА НОВ ГЛАС

(Пее колективът на Строителната организация в Полски Тръмбеш под прозорците на „Винпром")

„По вина на строителната организация новостроящата се изба няма да бъде готова до започване на гроздобера!"

Ний знаеме, ще дойде време
сладко грозде да береме,
ще правите и таз година пак
и вино, ром, ликьор, коняк!
Но молим ти се, позапри
недей да бързаш „Винпром" ти!
Неможе ли, тъй мъничко яваш,
не сме готови с нашия монтаж!
Кантара, знаем, разглобен
ни напомня всеки ден
за идващите славни дни,
когато виното ще закипи.
Ще има път, ще има и канали —
нима туй някой е забравил.
Ново, гладичко шосе,
на табла ще ти поднесем!
Ще кажеш — късно? Ама зер
не е възможно гроздобер
да правиме, другари,
през месец януари?

За колектива: — **Майстор ЯВАШЕВ**

БАТЕ СТЪРШЕЛ: — Спокойно, другари строители! Не се притеснявайте! Я видете гара Полски Тръмбеш! Близо седем месеца строи една пристройка от три стаи, пък вие се тревожите, че за цяла година една изба не можете да предадете за гроздобера.

Кондукторът обвинява

Вечер в района на рейсовата спирка пред портала на Държавния завод за захар в Горна Оряховица омъчнено се споглеждат десетки неизвозени или по-скоро казано, по нашенски „извозени" работници. Паралелно с усилията им и аз стоически обуздавам нерви и се зоря да превъзмогна възмущението и подчиня волята си на надеждата, че ей сега по милост поне, автобусът ще ме глътне и изплюе в града.

Но спират и си заминават, не по тарифа рейсовете. Аз, едва неизтърбушен от натисканицата, заедно с още неколцина неквалифицирани в дисциплината, бухваме в затворената врата и оставаме с пръст в устата. Излезлите вече от търпение работници гледат всяка прелетяваща кола. Те допускат, че в нея се е разположил директорът на ДАП Иван Чакъров, и заканително размахват ръце.

Като няма какво да правя и като човек, който пописва, надавам ухо да доловя нещо от шегите им.

„Ганевският поп — чувам зад гърба си — вчера направи голямо чудо! Пил, плюскал в „Балкан" и кьоркютюк пиян — в рейса. По пътя го озори, запрезяпва и преди да изригне, Васко Мъглата му подложи капата. Колата на място спря. Курдисаха го в шанеца с килимявката между краката и какво е правил после, не зная, но тази сутрин ми каза, че щял да води дело за некултурно обслужване и иска да ме пише свидетел".

„И аз на обед — подхвана друг — се попилях с един калугер от Капиновския манастир. Среща ме и: „Бръснар търся. . ." Заведох го при Димитър Стефанов. „Бе, защо, пита го майсторът, бягаш от бога?" „Защото игуменът и попът. . . угаждат си и вършат срамотни неща, а аз им работя денем и нощем и на, без цървули съм. . . Пари за едно гребенче да си купя не ми дават. Не ща да ги видя. Ще вървя да работя в текезесето. Обръсвай ме, че да замязам и поживея като човек. . ."

Таман се наканих да питам откъде е и рейсът пристигна. Да си призная останах изумен. От всички страни като раке ти съскат човешки глави и се намъкват. На никому не е на ума, че жените и децата са с предпочитание. Кондукторчето застана на предната врата и се ухили като пукнат пъпеш. „Какво е това чудо?" — питам го аз, а то: „Спорт бе. . . И без това производствената гимнастика в Завода сте я заряза ли. . ." Шофьорът с ръце в джобове също слезе да се наслаждава. Но, като видя един свой приятел, смили се и го задърпа: „Ела бе, мой човек, не дей поне ти се трепа. „Стори му място до кормилото и препусна. По-ербаплиите и добили опит се вредиха, а ние, лишените от чувство за нахалство, отново останахме да висим.

— Ц-ц ц!. . . — приближи ме един милиционер. — Цял ден, разбираш, и то с ремарке та с по двама-трима човека се мяткат, а сега, когато трябва да извозят работниците пращат малки коли. . . Погледни бе, скъсаха на жената роклята!

След пропилени още двадесет минути и след като се повтори същото преборване, успях да се намъкна в железния стомах на машината. От вратата една жена пищеше: „Давай напред! На вратата съм — ще падна!" Но кондукторът е духовит: „Ти, казва, у вас не ме пускаш и до вратата, какво искаш повече?"

„А бе известно ли му е на Чакъров това положение?" — несдържано се обади някой. „Разбира се, — подскокна кондукторът, — какво от това? И управителят на ресторант „Москва" знай, че вечер се изстудява само по едно буре бира, ама си трай. Таман си пил една заледена и ти се отворило за втора, носят ти топла. Оплаквам му се, а той „Така е по икономично, казва, и по-бързо, панимаш?" „Ех, възкликна една кооператорка, че той прилича на нашия бригадир. Като сме на първа копан, обиколи ни и „Бързай, бързай, то ще се копае още ведна ж!", на втора ли сме: „Давай, давай то е копано веднаж!"

— В Градския комитет ще се оплача! — заплашва един.

— В „Борба" ще ви пиша! — въстава друг.

Но кондукторът не иска да знай, мушка с лакти и си пробива път. „Пишете, казва, и мислете за утре вечер! И аз знам много работи, ама не пиша. На детския парк, например, люлки, виенско колело — приказен кът, ама въпреки, че само неделен ден работи, и тогава не го отварят, докато не свърши футболният мач. А той кога свършва — 8 часа, какво ще правя там по това време? Сладкарницата и хлебарницата срещу киното ги отварят в 6 часа и 30 минути и опашки, блъсканица по-голяма от тука. Лясковската рампа пазачът я спуска половин час преди да мине влакът и се набират коли, та цял час след това не могат да се източат. „Здрава храна" не изпълнява постановлението да се освободят надчетените лица.

С внимание, отвлечено от обвиненията на кондуктора и сварени от горещината в препълнения с хора рейс, пристигнахме в града и всеки по навик се отправи към своя дом, за да си почине и утре вечер отново да повтори автобусните преживявания.

Нъргсин ВОРАЧ

Обществената редакция на в. „Борба" — Г. Оряховица

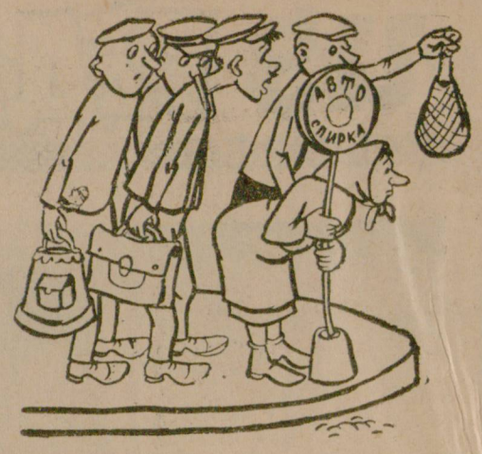

ПИСМО

До главния агроном на ТКЗС в П. ТРЪМБЕШ

Другарю агроном,

Минувах случайно край отворената врата на канцеларията Ви. Като те видях с избила пот по челото да крещиш в телефонната слушалка, съжалих те. И да си призная грях не грях — заслушах се какво толкова се караш. За да не останеш с лошо впечатлени, че съм чул нещо в повече, давам какво точно стигна до ушите ми: „Неоправдано се изостава с извозването на снопите и вършитбата в селата Климентово и Каранци, Полски Тръмбеш и Орловец!. . ."

Слушах те, байно, слушах те, пък решших, за да не ти отнемам от ценното време в приказки, да ти пиша това писмо и да те предупредя за следното:

Пази си здравето, момче! Не се кажи за щяло и нещяло! Че така де! Ние коскоджа ми ти бригадири и членове на управителния съвет хич не ни е еня, а и си се заел да ги оправяш тия работи. Чеото това така не става. Първо трябва да се огледа работата отвсякъде, да се преценр следва ли да се извозват снопите или не. След това да се напише един доклад (бар двайсет пощенски листа). Да се разгледаози доклад на разширено заседание на правата, пък, ако няма въпроси и отгово, да се набележат мерки за извозването. Чак тогава вече може, да се премине къмзвозвателна дейност.

Та така е, чичин! Зелен сри още по тия работи. Затова като си на ор, се допитвай до мен.

Минчо кератора

Бате Стършел: Прав си е чо ти Минчо кооператора. Снопито може а се извозва и през август, а вършачки нямат нищо против да го овършеят пре ептември. Само че. . . ще има чепати ла. . .

Сборна естрада във В. Търново

Хиляди търновци изпълниха в четвъртък летния театър в парка „Толбухин". Колко приятно е два часа на прохлада да послушаш хубави естрадни песни, да се посмееш от сърце! Гости на търновци бяха известни естрадни и оперни артисти, комици и акробати от Чехословакия, Полша, Румъния и от нашата страна. Зрителите възнаградиха с бурни аплодисменти нашите артисти от Софийската народна опера и от Държавния музикален театър „Ст. Македонски", удивиха се от пластичната акробатика на В. Бурова и се смяха от сърце на „домашното радио" на чехословашките комици Саша и Вилда.

Това бе наистина една приятна и забавна вечер.

ОЖИВЛЕНИЕ В СВИЩОВ

Пред двуетапния колоездачен пробег

Юлската омара вече отстъпва пред вечерния полъх, който идва откъм Дунава. Големият площад на Свищов се изпълва с пъстър народ. Младежи и девойки, майки с детски колички, деца с разноцветни кордели излизат на разходка.

И току в най-голямата навалица по асфалтираната улица край градската градина се спускат трима синеблузи колоездачи на спортни велосипеди. Множеството любезно им прави път. Колоездачите завиват и спират пред представителния хотел, където са отседнали 30-те участници в голямото спортно събитие — колоездачното състезание Свищов — Бузлуджа. Всички състезатели от шестте отбора на Габрово, Г. Оряховица и В. Търново са пристигнали. Някои от тях като габровци още от сутринта са в Свищов и вече направиха първите си тренировки по улиците на града. Тук са и ръководители, и треньори, и съдийската колегия, начело с главния съдия Стефан Иванов.

Републиканският шампион по колоездене на шосе Цоню Колев от Габрово заяви: „Според мен състезанието ще бъде твърде интересно. Особено труден е вторият етап. Евентуални претенденти за първото място според мен са следните тримачетирима състезатели, с равни сили: Димитър Николов, Георги Одрински, Ангел Иванов и, аз".

Тази сутрин ще се състои техническата конференция, а след обед състезателите ще потеглят от парка „Паметниците".

С. Цонев

В някой ТКЗС се извършва...

Кар. Д. Шумков

чрез обществената редакция на в. „Борба" — Павликени

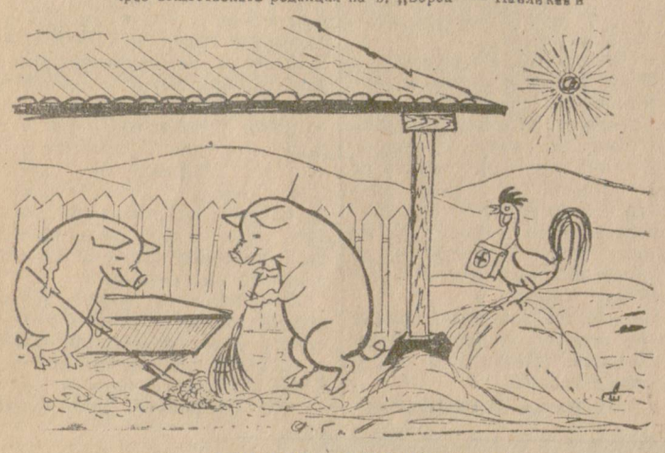

... усилено хигиенизиране

НА СЯНКА

Покрай другата си пряка работа, читалищната сграда в гр. Павликени има и задачата сега през летните горещини да хвърля хладна сянка върху културната дейност в града. И именно тази сянка разтревожила много читалищното ръководство. Прелистили те една стара енциклопедия и видяли на буквата „С", че сянка това е нещо лошо. Примерно — пишело в енциклопедията — запотен от активна работа по художествената самодейност, легнеш на сянка, трябва да знаеш, че неминуемо ще те хване хрема или евентуално магарешка кашлица.

— Да бягаме! — едва успял да извика един от читалищното ръководство и всички хукнали като . . . 100 м. гладко бягане. Опомнили се чак по плажовете из страната. Поизбрали си те места по-наприпек и се отдали на скъпи спомени от служебната си работа.

— Ех! — въздъхнал читалищният секретар Запрян Савов и се поопипал дали сянката не е сварила да го покуши. — Пуснах ги аз всичките мои подведомствени в отпуск, ами дали не забравихме да заключим читалището? Я си представете, например, че самодейците от сатиричния състав им се приска да отидат на кооперативните блокове и да изнесат програма пред кооператорите? Или пък танцовият, пък може и певческият? Абе, ще им се приска! Като няма кой да ги води, всичко е бош-лаф работа!. . . — започнал да се самоуспокоява Савов. — Виж само да не се промъкне някой и да не задигне от чекмеджето плана за лятната читалищна работа. Но пък на кого ли му е притрябвал неизпълнен план, че да ходи да го краде! — вече напълно се самоуспокоил читалищният секретар. — Пък и тези кооператори не си гледат основната работа — да прибират хляба на народа, ами искат да си губят времето в странични работи — да гледали художествена самодейност! Виж ти безобразие! — И Запрян, забравил какво пише в енциклопедията, поопънал се под една още по-дебела сянка, без да се страхува, че може да му се случи нещо.

Разказала на П. ЕТЪР

чрез КОНТРАБАСОВ Обществената редакция на в. „Борба" в гр. Павликени

На чири очи

— От кръ съм падал, за автомобилен лет в Търново съм се реди ток високо напрежение мо друсал и пак ми няма ни-

— Море те друса „Обществена рция" пък да те видя!

Разговор след работа

— Е, синко, какво работи днес вашата средношколска бригада в ТКЗС — Павликени? — пита бащата.

— Остави се, татко! Днес бригадирът Иван Атанасов ни заведе да копаем една царевица зад жп линия, да не ти е работа! Не можем да я открием между бурените.

— Е, по колко изкарахте?

— По 99 стотинки.

— Какво, ама това нови пари ли са?

— Ех, де да бяха нови! По 99 стотинки стари пари! — повтори ядосано синът.

— Не се тревожи, сине. Добре поне, че си идвате на обед да се храните в къщи. То, ако беше като миналата година, да не достига изработеното за обеда и да карат родителите да доплащат храната, где ще му излезе краят?

— Така ще е ами! — обаждане от кухнята майката, като чупи над тиган яйце след яйце.

Не могат ли тия хора да преценят каква подходяща работа да дават на децата. Пращат ги там, дето хем не могат да изкарат колкото за един кибрит, хем зяносват, дето се вика — културите.

Стотинкова

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кинокръга ще прожектират от 31 юли до август следните филми: „9 Септември" — В. Търново: „Роман и Франческа"; „Искра" — В. Търново: „Самолетът трябва 9 часа"; „Ал Константинов" — Свищов: „Слепият музикант"; „Академия" — Свищов: „Любовта на пилота"; „М. театъ Павликени: „Щастие на два етажа"; „Изпитателен срок" и „Крепост на ла"; „Напредък" — Г. Оряховица: „Лунни нощи", „Сбогом, гълъби" и „Сам"; „Хр. Ботев" — Елена: „Под нация ранг" и „Време е да оженим сина"; „Хр. Ботев" — Лясковец: „Спасете нашите души" и „Отпред остър завой"; „Хар. Стоянов" — гара Г. Оряховица: „Деветият кръг" и „Къщата на трите момичета".

КОШ „ПАНОНИЯ" — нов не слаган продава телефон 40-72.

ДИП
„СЪП И ЧУК"
НОЖАРС ПРЕДПРИЯТИЕ
с БУКЪ, ТЪРНОВСКО

ЪРСИ
СЧЕТОДИТЕЛ
ТЕХНОЛОГ
Зата по щата.
Спра: тел. 26-59-69
приятието.
1—1

ДСП
МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ
В. Търново
ТЪРСИ
старши инженер машинен
и старши техник строителен
Заплата по щат
Постъпване веднага
3—2

НАШЕТО ФОТО ОБВИНЕНИЕ

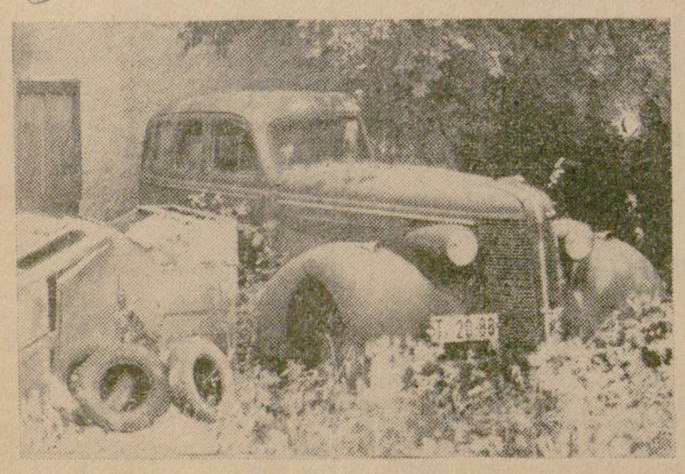

Това е една лека кола с много тежка участ. Стои тя в буренаците и се мъчи ня как си да напомни на своите притежатели от кооперация „Сотир Зринов" — Г. Оряховица, че е крайно време да бъде предадена на „Вторични суровини".

— Ох! — окайва се тя. — ако поне свирката ми работеше, щях да надам глас, га белким стресна някого.

* * *

Съществува едно нареждане, което нарежда да се събират кутиите от обувките, продавани по магазините и отново да се дават за използуване от обувните предприятия и кооперации. Служителите от „Градска търговия" — Г. Оряховица се вслушаха в това нареждане и започнаха да събират гореказаните кутии (за да се уверите в това, погледнете снимката). Събираха те, събираха и най-после ги предложиха на горнооряховската кооперация „Съзнание". Обаче от там им отговориха, че нямали намерение да правят икономии от хиляди левове. Ако се отнасяло до стотинки, можело.

Сега кутиите си стоят и чакат какво ще стане.

И ние чакаме!

* * *

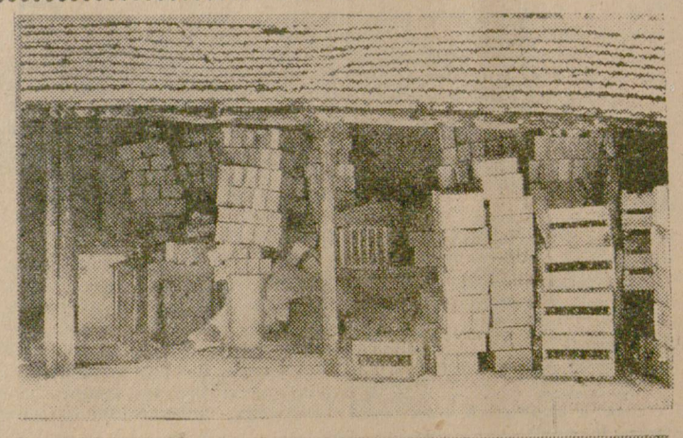

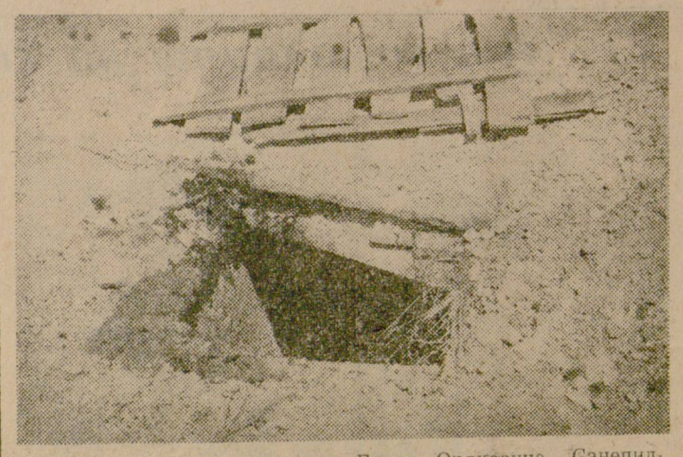

Само на триста метра от тази яма, пълна с мръсотиите от кланницата, се намира Санепидстанция — в гр. Горна Оряховица. Санепидслужителите се радват на обилното развъждане на мухи около това гнездо на заразата. Какво хубаво съжителство, нали!

Снимки: **Фотообектив**

Текст: **Фотоочевидков**

от Обществената редакция на в. „Борба" — Г. Оряховица

ОТ „ПРОСВЕТА И КУЛТУРА" ПРИ ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ ГР. РАЗГРАД

слава, че за 1961|62 учебна година в окръга вакантни следните учителски места за:

ски учители 52; прогимназиални 165; начални учители 64; възпитатели 48; агрономи 10.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В. Търново ул. „Васил Левски" 2. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-26, отдел „Партийна и пропаганда" 25-27, отдел „Народно стопанство" — 24-59, отдел „Култура, хумор и сатира" — 31-41; счетоводство — 32-59; канцелария — 31-25.